

KURJER ZACHODNI

»ISKRA«

Dziennik polityczny, gospodarczy i literacki.

ROK XIX.

SOSNOWIEC.

WTOREK, 28 LUTEGO 1928 ROKU.

Nr. 59

Prenumerata miesięczna

Zł. 3.50.

Konto czekowe P. K. O. — Warszawa — o 1 053.

Cena egzemplarza

20 groszy

Przed marcową sesją Rady Ligi Narodów.

Skład delegacji polskiej. — Obrady komitetów i komisji.

RZĄD BRYTYJSKI PRZECIW WZMOCNIENIU EGZEKUTYWY LIGI NARODÓW NA WYPADK WYBUHU WOJNY.

Warszawa, 27.2. (Tel. wł.) Jak już donosiliśmy, na marcową sesję Rady Ligi Narodów wyjechał w dniu 2-go marca o godzinie 7 wieczorną przez Wiedeń jako delegat Rządu polskiego minister spraw zagranicznych p. August Zaleski.

Ministrowi towarzyszyć będą urzędnicy M. S. Z.: p. Tarnowski, naczelnik wydziału spraw międzynarodowych, p. Holowski, naczelnik wydziału wschodniego, p. Szumkowski, kierownik sekretariatu ministra i p. Zawisza, sekretarz osobisty ministra.

POZYCZKA DLA PORTUGALJI.

Genewa, 27.2. (PAT.) Dziś przed południem rozpoczęła się sesja Komitetu finansowego Ligi Narodów. Komitet przystąpił w połowie bieżącego tygodnia do rozpatrzenia sprawy pożyczki Ligi Narodów, o którą wystąpiła Portugalia. Specjalna delegacja Komitetu, która przebywała w Portugalji dla zainicjowania się ze stanem jej finansów, powróciła do Genewy i w najbliższym czasie złoży sprawozdanie ze swej działalności.

Agencja Havasa dowiaduje się, iż w związku z powyższą sprawą wzięto pod uwagę przemiałując częściowo za udzieleniem Portugalji pożyczki.

SPRAWA ROZJEMSTWA.

Genewa, 27.2. (PAT.) Dziś przed południem komisja redakcyjna Komitetu bezpieczeństwa pracowała nad ustalaniem jednolitego tekstu umowy w sprawie rozjemstwa i postępowania pojednawczego.

KONTROLA NAD AUSTRIĄ.

Genewa, 27.2. (PAT.) Komitet kontrolujący nad Austrią zbierze się tu w dniach od 15 marca.

MEMORANDUM BRYTYJSKIE.

Genewa, 27.2. (PAT.) Szwajcarska agencja telegraficzna. Nowe memo-

Odpowiedź Kowna

NA NOTĘ POLSKĄ.

Warszawa, 27.2. (Tel. wł.) W dniu dzisiejszym nadszedł do Warszawy tekst noty litewskiej doręczonej około 12-giej godziny w południe polskiemu liście. W liście.

Odpowiedź rządowi kowieńskiemu zawiera replikę na ostatnią notę ministra Zaleskiego.

Gdańsk, 27.2. (PAT.) Donoszą z Kowna, że pisma oparte na okazyjce z powodu odpowiedzi litewskiej bardzo silnie zapiekowały. „Lietuvos žinių” oświadcza, iż w skutek odpowiedzi litewskiej atmosfera w Genewie znacznie się pogorszyła.

PRZENIESIENIE KANDYDATA.

Warszawa, 27.2. (Tel. wł.) Bezpartyjny kandydat z listy nr. 25 w Krakowie, dr. Krajewski, nauczyciel gimnazjalny, został przez Ministerstwo oświaty przeniesiony z Krakowa do Sosnowca na stanowisko nauczyciela seminarjum.

PRZYJAZD P. PATKA.

Warszawa, 27.2. (Tel. wł.) Do Warszawy przybył p. polski Moskiewie p. Patek w związku z rokowaniami o traktat polsko-sowiecki.

randum brytyjskie, które krytykuje i zwalcza poszczególne propozycje sprawozdawcy Polityki, dotyczące wzmocnienia akcji Ligi Narodów na wypadek wybuchu wojny, a tem sa-

mem wzmoczenia bezpieczeństwa członków Ligi przed napadami wywołanymi w kolach biurowych delegacji nastrój pesymistyczny.

W kolach tych utrzymuje się prze-

Katastrofa okrętowa na polskim morzu.

ZDERZENIE STATKU POLSKIEGO Z DUNSKIM PAROWCEM.

Gdańsk, 27.2. (AW.) W odległości około 200 m. od ujścia Wisły nastąpiło zderzenie polskiego statku „Warta” z duńskim parowcem pasażersko-towarowym „Niels Lihoussu”.

W wyniku zderzenia oba statki, w szczególności parowiec duński, doznały ciężkiego uszkodzenia.

Przyczyną zderzenia było niepostrzeżenie przez kierownictwo duńskiego parowca manewru parowca „Warta”.

Ponieważ kadłub statku duńskiego został przebit w wyłot w niewielkiej odległości nad linią wodną, przeło-parowiec zawrócił do portu.

Obożnienie opłat za paszporty zagraniczne.

PIERWSZY KROK NA DRODZE DO REWIZJI OPŁAT PASZPORTOWYCH.

Warszawa, 27.2. (PAT.) W tych dniach ukazał się rozporządzenie ministra skarbu w porozumieniu z ministrem spraw wewnętrznych w sprawie opłat za paszporty zagraniczne. Rozporządzenie to, będące pierwszym krokiem ku rewizji sprawy opłat paszportowych, wprowadza obniżenie opłat na niektóre kategorie paszportów zagranicznych, oraz przedłuża termin ważności ulgowych paszportów zagranicznych na wielokrotnie

wyżej w sprawach handlowych. W myśl nowego rozporządzenia opłata za paszport zagraniczny normalny wynosić będzie 250 zł, za zwolnienie na ponowny wyjazd 250 zł, za paszport normalny wielokrotny 250 zł. Wszelkie za paszport ulgowy wielokrotny na wyjazd w celach handlowych z terminem ważności na jeden rok 200 zł. Opłaty za inne kategorie paszportów ulgowych pozostają bez zmiany.

Podróż ministra Romockiego.

MINISTER KOLEI ODWIEDZI POZNAŃ, OSTROW I BYDGOSZCZ.

Poznań, 27.2. (PAT.) Jutro o godzinie 1.55 rano przybędzie do Ostrowa minister komunikacji Paweł Romocki. O godzinie 8.30 nastąpi powitanie na dworcu, poczem p. minister zwiedzi warsztaty fabryki „Wagon” oraz elektryczne miejscowo. O godzinie 12 miejscowe śniadanie gospodarcze i polityczne wyjadą na cześć p. ministra śniadanie. O godzinie 16.30 wyjeżdża p. minister do Poznania, dokąd przybędzie o godzinie 18.45. O godzinie 19-giej wygłosi p. minister wykład w sali Belwedera.

W dniu 29 b. m. przed południem p. minister zwiedzi dyrekcję kolei państwowych w Poznaniu, a nastę-

pie odbędzie się konferencja w sprawach lotniczych, poczem p. minister zwiedzi lotnisko na Ławicy oraz tenże powszechniej wystawy krajowej.

Następnie p. prezes dyrekcji kolei w Poznaniu i m. p. Ruciński pojednąć będzie p. ministra śniadaniem. Popołudniem odbędzie się audyencje w dyrekcji kolejowej, a godzinie 23.38 nastąpi odjazd do Bydgoszczy, dokąd p. minister przybędzie o godzinie 8.40. Jak wiadomo p. minister Romocki kandyduje na pierwszym miejscu listy porządkowej w Poznaniu — Przyp. red.)

Zderzenie pociągu z samochodem.

PIĘCIU PASAŻERÓW SAMOCHODU PONIOSŁO ŚMIERĆ.

Nowy Jork, 27.2. (PAT.) Donoszą z Granite - City w stanie Illinois, że nastąpiło tam zderzenie pociągu z samochodem w chwili, gdy ten ostatni miał przejechać przez tor kolejowy.

Pięciu pasażerów samochodu poniosło śmierć, a auto było wleczone przez lokomotywę na przestrzeni 1.500 stóp.

Narodowe wyjaśnienie

W SPRAWIE WALORYZACJI CEL.

Warszawa, 27.2. (AW.) W związku z niepokojącymi pogłoskami, które krążyły w zagranicznych sferach kupieckich w sprawie zamierzonej waloryzacji cel Rządu polskiego, z miarodajnych źródeł wyjaśnia, iż niepokój ten nie jest uzasadniony. Cła polskie bowiem przewidziane były w walucie złotych, do prowadzenia ich zatem do istniejącej wartości złotej nie jest sprzecznym z istniejącymi umowami. Równocześnie z waloryzacją wprowadzone będzie zniż-

nienie reglamentacji importu. Jedną i drugą obowiązywać będzie od dnia 15 marca r. b. i w ten sposób importyści otrzymają rekompensatę.

Obrady dyrektorów szkół średnich.

Kraków, 27.2. (PAT.) Dziś rozpoczęły się tu dwudniowe obrady dyrektorów szkół średnich okręgu Kuratorium krakowskiego, nie wyłączając okręgu kieleckiego. Na zjeździe wygłoszono szereg przemówień.

konanie. Ze rząd brytyjski postępowaniem swym przeciwstawia się usiłowaniu, mającemu na celu uczynienie akcji Ligi Narodów bardziej skuteczniejszą.

Memorandum brytyjskie zwraca się pośrednio również przeciwko poszczególnym propozycjom delegata niemieckiego von Simsa, które spotykały się z żywymi przyjęciem ze strony komisji rozjemczej i bezpieczeństwa.

Pojutrze!

W CZWARTEK I MARCA

PRZEJAZD PRZEZ ZAGŁĘBIE

PIERWSZY DRESZ ZAINTERESOWANIA

PRZY CZYTANIU NASZEJ SENSACYJNEJ POWIEŚCI

P. T.

Miękkie Serce

Uchwały Komitetu

DRUGIEJ MIĘDZYNARODOWEJ.

Zurych, 27.2. (PAT.) Komitet wykonawczy II-giej międzynarodowej konferencji swych obrad, postanawiając wykorzystać dzień 1 maja dla nawiązania szerokiego mas ludowych o konieczności trytykacji konwencji, dotyczącej 8-miesięcznego dnia pracy we wszystkich krajach.

Pozatem uchwalono rezolucję, domagającą się uwolnienia socjalistów niemieckiego Bupora, oraz postanowiono przedstawić kongresowi bruckelskiemu propozycję zmierzającą do zniesienia wszelkich kar śmierci.

PODZIAŁ I WYBORY

Warszawa, 27.2. (Tel. wł.) Główna komisja, której wydawa rozporządzenie w sprawie służby policyjnej w ostatnim tygodniu wyborczym. Łącznie z oddziału służby przewidziano do 18-tu funkcjonariuszy wyszłych, zakaz utrudniając jakikolwiek podział.

KONISKATY.

Warszawa, 27.2. (Tel. wł.) W poniedziałek skonfiskowane zostały następujące pisma: „Gazeta Warszawska”, „Rzeczpospolita”, tygodnik „Wyzwolenie”, oraz „Gazeta Warszawska” z dnia 28 bm. (wydanie провинjonalne).

WIELKIE WŁAMANIA.

Warszawa, 27.2. (AW.) Nowy ubiór dokonano włamania do składu towarów skórzaných firmy Weinberg, mieszczącej się przy Pałacu Smonska. Skradziono znacznę część zapasów surowca, wartości około 50.000 złotych.

PRZEGŁĄD PRASY

Konieczne zmiany.

Jak wiadomo, głównym zadaniem przyszłego Sejmu będzie zmiana Konstytucji Rzeczypospolitej. Konieczność zmiany tej zasadniczej ustawy państwowej uznają zgodnie wszystkie ugrupowania polityczne w Polsce — w tej materii jednak różne, często rozbieżne, wysuwają postulaty i zamierzenia. Jeden z twórców dotychczasowej, marcowej Konstytucji, prof. Dubanowicz, na łamach „Warszawianki” przewiduje następujące konieczne zmiany dla usprawnienia ustroju Polski:

System rządów parlamentarnych stwarza przewagę w ustroju państwowym na rzecz parlamentu. Ażeby ta przewaga nie wyrodziła się we wszechwładzę parlamentu, należy wprowadzić w nasz ustrój ten całokształt urządzeń prawnopolskich, który okazał się nie do przeprowadzenia w 1919, 1920 i 1921 roku, ale który istnieje w innych ustrojach państwowych. I ma tam właśnie za zadanie przeciwdziałanie wszechwładzy parlamentarnej.

Ażeby zatem parlament nie mógł w drodze ustawodawstwa łamać głębszego porządku prawnego, ażeby nie mógł uchylać ustaw niezgodnych z Konstytucją, potrzeba sądownictwu, np. przez utworzenie w tym celu Trybunału konstytucyjnego, przyznać moc stwierdzenia zgodności lub niezgodności ustaw z Konstytucją, czyli trzeba na straży art. 58 Konstytucji postawić sankcję prawną.

Powtórze: Ażeby wewnętrznie zrównoważyć wpływ czynnika parlamentarnego, a przez to umniejszyć jego supremację w stosunku do Rządu, należy urzeczywistnić zasadę równorzędności obu izb.

Po trzecie: Ażeby zwiększyć siłę, powagę i autorytet Głowy Państwa, a zarazem znaczenie Rządu w stosunku do parlamentu należy: 1) Uposażyć Prezydenta Rplietę, po przyznaniu mu już reformą z 2 sierpnia 1926 roku prawa rozwiązywania Izby w prawo ustawodawczego weta. 2) Ułatwić możliwość obalania gabinetów rządowych przez Sejm, a to przez uzależnienie, na wzór czeski, głosowania nad votum nienfności, od odpowiednio wysokiej liczby wnioskodawców, od odesłania wniosku do rozważenia w osobnej komisji, od upływu odpowiedniego terminu od chwili postawienia wniosku, do chwili głosowania, od odpowiednio kwalifikowanego quorum Izby, wreszcie od warunku, wyrażonego u nas po raz pierwszy konkretnie w nowej formule b. Prezydenta Wojciechowskiego, iż dymisja gabinetu może nastąpić jedynie w rezultacie głosowania większości parlamentarnej pozytywnej, tj. opartej na programie, mogącym stać się podstawą kierunku realnej pracy nowego Rządu.

Pierwsze miejsce po Ameryce.

„Nasz Przegląd” zamieścił streszczenie książki Jakóba Leszczyńskiego (żyda) pt. „Wędrowka żydowska w ostatnich 25 latach”. Cytujemy następujące informacje i znamienne uwagi:

Gdzie mieszka teraz najwięcej Żydów? Pierwsze miejsce zajmuje Ameryka, gdzie w Stanach Zjednoczonych, które liczą ostatnio około 4 milionów Żydów, podczas gdy 50 lat temu było ich tam zaledwie 250.000. Drugie miejsce zajmuje Polska, gdzie według spisu ludnościowego z 1921 r. mieszka 2.849.000 Żydów, co stanowi 10,5 proc. ludności ogólnej. Po Polsce idzie Rosja sowiecka, licząca 2.454.000 Żydów. Oczywiście, że inny jest charakter ludności żydowskiej w Ameryce, a inny w Polsce i w Rosji. Tam ona jest napływowa, tu odwieczna (?) Co się tyczy specjalnie Polski, to nawet ta część Żydów, która mieszka teraz w Rosji, znajduje się przeważnie na ziemiach historycznych dawnej Polski, tak, że wbrew twierdzeniom szowinistów polskich nie Polska przejmuje Żydów rosyjskich, lecz Rosja przejmuje Żydów polskich, umieszczając część w guberniach centralnych i krańcowo-wschodnich.

Również Ameryka zabiera Polsce wielu Żydów. Niezależnie bowiem od mnóstwa Żydów (historycznie polskich), jacy przed wojną wywędrowali z b. państwa rosyjskiego, wyemigrowało w latach 1900—1925 z Galicji i Bukowiny 238.221 Żydów, a ponieważ ogółem wyemigrowało do Ameryki 1.810.732 Żydów, to sami Żydzi galicyjscy stanowili 13,2 proc. całej emigracji. (Podkreślenia nasze. — Przyp. Red.).

Z uwag tych wynikałoby, że nadanie obywatelstwa w ub. roku 1.600.000 Żydów w Polsce, Żydzi zechcą uważać jako rzecz zupełnie naturalną i słuszną im się należącą, jako „odwiecznej ludności w Polsce”. Statystyka przytoczona, oparta na spisie z r. 1921 niewątpliwie obecnie ulega już znacznym zmianom. W każdym razie to „przodowanie” Polski pod względem „zasobów elementu żydowskiego” (drugie miejsce po St. Zjednoczonych) entuzjazmu w społeczeństwie polskim zapewne nie wywoła. Z dalszych uwag wynika, że

ograniczenia emigracyjne stosowane przez Amerykę zupełnie uniemożliwiły odpływ „nadmiaru” Żydów ze wschodu europejskiego. W roku 1925 wyjechało do Stanów Zjednoczonych tylko 10.393 Żydów (wobec 119 tysięcy w r. 1921 lub 149 tys. w roku 1907).

St. Zjednoczone przy 100 milionach mieszkańców i ogromnych zasobach bogactwa uważają, że 4 miliony emigracji żydowskiej jest cyfrą dostateczną. U nas przy 30 milionach ludności, słabych środkach materialnych, napływowa fala żydowska nie ustaje.

W wiadomości ze stolicy.

W wiadomości ze stolicy.

ZWYCIEŚTWO MŁODZIEŻY NARODOWEJ. W ubiegłą niedzielę, odbyło się walne zebranie Tow. „Bratnia pomoc studentów uniwersytetu warszawskiego”. Przy dużej frekwencji członków wystuchano sprawozdania ustępującego zarządu, które wygłosił prezes, p. Wł. Kempfi. Ustępujący zarząd zagnano bardzo serdecznie, poczem, po udzieleniu absolutorjum, dokonano wyboru nowego zarządu. Na prezesa Bratniej pomocy wybrano ponownie 615 głosami p. Wł. Kempfię. Kontrkandydat lewicy otrzymał 286 głosów. Jest to olbrzymie zwycięstwo młodzieży poglądów narodowych, świadczące, że lewicowy radykalizm i wolnościelstwo dostępne do młodzieży akademickiej nie ma.

NAUKOWE PODSTAWY ROZWOJU UZDROWISK POLSKICH. Dnia 25 b. m. odbyło się w Warszawie posiedzenie pełnego zarządu Związku uzdrowisk polskich pod przewodnictwem prezesa Związku, d-ra Dydyńskiego. Na posiedzeniu uchwalono między innymi powołać do życia specjalną komisję dla sprawy stworzenia w Polsce instytutu balneologicznego, mającego na celu ustalenie naukowych podstaw wszechstronnego rozwoju uzdrowisk. Poza tem zarząd rozpatrywał ostateczny rządowy projekt noweli do ustawy uzdrowskiej, przyczem jednomyślnie stwierdził, że projekt przeniesienia decydującej władzy w sprawach uzdrowskich z terenu Ministerstwa spraw wewnętrznych na poszczególnych urzędach wojewódzkich, może doprowadzić do rozproszkowania i załamania jednolitej polityki Rządu w stosunku do uzdrowisk. Zarząd wypowiedział się prztem, iż nowela powinna bezwzględnie uznać kąpieliska nadmorskie za uzdrowiska o charakterze użyteczności publicznej.

PRZEBUDOWA RATUSZA WARSZAWSKIEGO. Na ostatnim posiedzeniu komisji technicznej magistratu warszawskiego, pod przewodnictwem p. prezydenta Słomińskiego, zaaprobowane zostały pierwsze szkice orientacyjne, dotyczące przebudowy ratusza. Szkice te opracowane są przez p. prof. Sosnowskiego i architekta Jawornickiego na podstawie krytycznych uwag, poczynionych przez zarząd miasta do projektów konkursowych. Na posiedzeniu tem również została ustalona kolejność robót, które będą przeprowadzone w trzech częściach. Pierwsza z nich obejmie przebudowę ratusza od strony wzięcia przy ulicy Daniłowiczowskiej, gdzie powstaną lokale biurowe, do których przeniesione będą urzędy frontowe, co umożliwi następnie dalsze prowadzenie robót.

CAŁA NOC WISIAŁ GŁOWA NA DÓŁ. Przed Sądem apelacyjnym karnym w Warszawie rozegrał się epilog strasznej zbrodni, jakiej dopuścili się kłusownicy na osobie nadleśniczego, J. Kocz, który sypiał w okolicy ze swej służbistości i prześladowania kłusowników i złodziei lasowych. Kocz wracał jesienią r. ub. z tak zwanego obchodu lasowego do domu. Nagle napadło go z tyłu dwóch opryszków, zarzucili mu koc na głowę, poczem związali go silnie sznurami i powiesili na gałęzi głową na dół. Całą noc przecierpiał w tej strasznej pozycji, nad ranem dopiero odnalazł go przechodzący ścieżką kmiotek. Kocz z dżety z drzewa, nie odzyskał przytomności. Zachorował ciężko, dostał bowiem zapalenia mózgu. Pod zarzutem tej zbrodni aresztowano dwóch kłusowników: St. Kanie i St. Kurnika. Sąd okręgowy w Siedlcach skazał obydwu kłusowników na 2 lata więzienia, a Sąd apelacyjny zatwierdził ten wyrok.

OPOZYCJA W RUMUNJI.

Bukareszt, 27.2 (PAT) W miejscowości Cernauti odbyło się wczoraj zebranie, zorganizowane przez narodową partję chłopską przy współudziale socjal-demokratów.

Na zebraniu tem domagano się przeprowadzenia nowych wyborów i powołania Maniu na stanowisko kierownika rządu rumuńskiego.

Zatarg włosko-austrjacki.

W WIEDNIU SPOKOJNIE, A RZYM ZAPOWIADA ZERWANIE STOSUNKÓW DYPLOMATYCZNYCH Z AUSTRIĄ.

Wiedeń, 27-2. (AW.) Tutejsze koła dyplomatyczne zapatrują się na zatarg włosko-austrjacki o wiele spokojniej i są przekonane, że cała ta sprawa już w najbliższych dniach zostanie zlikwidowana. Przypuszczają też, iż odpowiedź Mussoliniego na wywody kanclerza Seipla nie wypadnie tak agresywnie, jak się początkowo obawiano. Znamionym jest fakt, że pisma włoskie omawiają tę sprawę dzisiaj bardzo łagodnie. Poseł Auriti prawdopodobnie już za kilka dni wróci do Wiednia. Nie jest jednak wykluczone, iż po pewnym czasie nastąpi zmiana w kierownictwie poselstwa włoskiego w Wiedniu. Poseł Auriti już kilkakrotnie protestował w austriackim ministerstwie spraw zagranicznych przeciwko atakom pism austriackich z powodu polityki włoskiej w południowym Tyrolu, ale rząd austriacki zawsze odpowiadał, że nie ma żadnego wpływu na prasę, gdyż w Austrii panuje zupełna wolność słowa.

Rzym, 27-2. (AW.) „Popolo d'Italia” potwierdza, że poseł Auriti dla zdania sprawy został powołany do Rzymu. Ponieważ jasnym jest, iż antywłoskie manifestacje w austriackim parlamencie odbywały się przy bezpośredniej odpowiedzialności rządu, przeto możliwym jest, że przyjdzie ewentualnie do czasowego przerwania stosunków dyplomatycznych między Austrią a Włochami. Pisma włoskie twierdzą, iż wogóle nie

istnieje żaden problem południowego Tyrolu i że nigdy Włosi do tego nie dopuszczą, by problem taki sztucznie stworzyć.

Rzym, 27-2. (AW.) Partja faszystowska przygotowuje się energicznie do urzędowania w dniu 4 marca we wszystkich miastach włoskich wielkich zgromadzeń ludowych pod hasłem protestu przeciwko antywłoskim wystąpieniom w austriackiej radzie narodowej. Prasa poświęca wystąpieniu ks. kanclerza Seipla artykuły nacechowane niezwykle stanowczością. Dziennik „Livorno del Italia” w artykule „Nie ruszać Brenneru” pisze, iż kwestja górnej Adygi naogół nie istnieje, gdyż Brennera jest naturalną granicą Włoch. Znikoma ilość Niemców, którzy mieszkają w prowincjach górnej Adygi nie może dawać obcym państwom tytułu do wtrącania się do wewnętrznych spraw włoskich.

W słowach kanclerza Seipla, pisze dalej dziennik, uwydatnia się podżeganie do irrendentyzmu Niemiec w prowincji górnej Adygi, kanclerz bowiem jasno doradza chwilowe poszanowanie siły politycznej z jednoczesnym przygotowaniem rebelji. Messagero pisze, iż Włochy doznawać zaczynają zbyt częstych wrogich manifestacji. Do manifestacji tych przyłączyła się obecnie oficjalnie Austria.

Echa afery w St. Gotthardt

PODRAŻNIONY TON OFICJALNEGO ORGANU WŁOSKIEGO.

Rzym, 27-2. (AW.) „Popolo d'Italia” omawia w bardzo podrażnionym tonie afery w St. Gotthardt i oświadcza, że wdrożenie postępowania investigacyjnego przeciw Węgrom byłoby zupełnie nieuzasadnione. Mała ententa między i przesuwa rozbrojenie Węgry, a zapomina o tem, iż sama utrzymuje zbyt

wielkie wojska, co sprzeciwia się duchowi Ligi Narodów. Państwa małej ententy powinny o tem pamiętać, że zawdzięczają swoje powstanie przedewszystkiem Włochom. Prasa paryska nie powinna też zapominać o tem, iż w Tulonie przemycia się systematycznie broń do portów południowo-słowiańskich.

BILANS BANKU POLSKIEGO.

Warszawa, 27-2. (PAT.) Bilans Banku Polskiego za drugą dekadę lutego r. b. w pozycji kruszce (529,2 milj. zł.), waluty, dewizy i należności zagraniczne (637,1 milj. zł.) wykazuje zmniejszenie o 2,5 milj. zł. do łącznej sumy 1 miliard 166,5 milj. zł. Portfel wekslowy zmniejszył się o 5,6 milj. zł. (465,5 milj.), natychmiast płatne zobowiązania (702,2 milj. zł.), obieg biletów bankowych (974,6 milj. zł.) zmniejszył się o 7,8 milj. zł. do łącznej sumy 1 miliard 676,9 milj. zł. Przyjęty do zapasów Banku Polskiego stan polskich monet srebrnych i bilonu zmniejszył się o 1,8 milj. zł. (17 milj. zł.) Inne pozycje bez większych zmian.

ZMYŚLONA INFORMACJA.

Warszawa, 27.2 (PAT) W związku z informacją „Wiener Mittagstztg”, jakoby część urządzeń fabrycznych arsenału wiedeńskiego wysłana została do Polski i jakoby nabywca miał być Rząd polski, Polska agencja telegraficzna upoważniona została do stwierdzenia, że informacja ta jest całkowicie zmyślona.

POLITYKA NA RIWIERZE.

Paryż, 27.2 (AW) Dr. Stresemann odbył dziś w St. Remo ponownie konferencję z rumuńskim ministrem spraw zagranicznych Titulescu.

Kasy chorych

W RĘKU P. P. S.

Warszawa, 27.2 (AW) Ostatnia uchwała walnego zebrania związku zawodowych pracowników kas chorych, opodatkowująca wszystkich członków w wysokości 7 proc. z poborów na fundusz wyborczy P. P. S. wywołała protest grupy członków związku pracowników kas chorych. Protestujący grożą secesją ze związku o ileby przeszła realizacja uchwały ściągania składek.

PO ŚWIĘCIE ESTONJI.

Tallin, 27.2 (PAT) Wczoraj odejła stąd w specjalnym wagonie salonowym delegacja polska, składająca się z b. ministra Makowskiego i radcy Raczyńskiego. Na dworcu uderowanemu flagami polskimi, żegnali delegatów w imieniu Prezydenta państwa oficer przyboczny prezydenta, minister spraw zagranicznych Rebane w otoczeniu wyższych urzędników ministerstwa oraz poseł rzeczypospolitej Charwat na czele całego składu poselstwa.

FORTYFIKACJA GOSPODARZA Prus Wschodnich.

Rząd Rzeszy niemieckiej, a razem z nim całe społeczeństwo bez różnicy odieniu politycznych obywateli, wagę przywiązuje do wzmocnienia swej placówki wypadkowej na Wschód, jaką są Prusy Wschodnie. Niemcy zdają sobie sprawę z roli bolesnego zadzioru jakim są Prusy Wschodnie, klinem white w organizm państwa polskiego i starają się nieustannie o wzięcie tego zadzioru głębiej. To też specjalnie czułą opieką otaczają Prusy Wschodnie, starając się jaknajszybciej wynarodowić zamieszkały tam żywioł polski.

Pomiędzy Królewcem a Berlinem odbywają się w dalszym ciągu narady w sprawie przeprowadzenia akcji pomocniczej dla Prus Wschodnich. Równocześnie czyni się w Prusach Wschodnich przygotowania, ażeby podzielić funduszy pomocniczych pomiędzy poszczególne gałęzie gospodarki nastąpił według zgóry ułożonego planu. Wszelkie instytucje, które się w tej pracy zaangażowały, mocno się spieszą, gdyż pomiędzy gabinetem Rzeszy i gabinetem pruskim doszło już do zupełnej zgody, w jakiej ilości, w jakiej formie i na jakie cele będzie udzielona Prusom Wschodnim pomoc rządowa.

W myśl porozumienia akcja pomocnicza składać się będzie z całego systemu pojedynczych mniejszych przedsięwzięć. Jednym takim nerkwem, wchodzącym w całość tego systemu będzie n. p. ułatwienie osiągnięcia przez Prusy Wschodnie większej pożyczki.

W ciągu bieżącego roku otrzymają Prusy Wschodnie ze źródeł rządowych 75 milj. mk., mianowicie 60 milj. marek od rządu Rzeszy i 15 milj. od rządu pruskiego.

Sposoby, którymi pragnie się zwłaszcza rolnictwo wschodnio-pruskie wyprowadzić z obecnego krytycznego położenia przy pomocy wymienionego funduszu, są:

1) stworzenie nowego kredytu realnego na dogodnych warunkach na pierwsze miejsce (w księdze gruntowej);

2) zamiana kredytów osobistych rolnictwa (krótkoterminowe weksle bankowe, kredyty na zboże nasienne i t. d.) na długoterminowe kredyty hipoteczne z możliwością zapisania tego długu na drugie miejsce;

3) specjalna pomoc kredytowa dla małych rolników, kolonistów, dzierżawców oraz dalsze zarządzania w kierunku utrzymania w tych przedsięwzięciach równowagi gospodarczej.

W sprawie złagodzenia ciężarów podatkowych rolnictwa także są przewidziane daleko idące ulgi. Względne traktowanie odnosnych spraw przyrzeka zarówno rząd Rzeszy, jako i rząd pruski. Rząd Rzeszy o tyle, że zarządzi ulgi przy ściąganiu podatków państwowych, rząd pruski zaś zniżyć ma ciężary szkolne i inne podatki.

Co się tyczy realizacji akcji pomocniczej, to dyspozycje częściowo już wydano tak, że n. p. otwarcie kredytu realnego nastąpić może w najbliższych dniach. W ciągu tego jeszcze miesiąca należy się spodziewać dalszych dyspozycji, dotyczących wykonania uchwał gabinetowych w tej sprawie. Obecnie zmierza się przede wszystkim ku temu, aby doprowadzić do skutku wymienioną wyżej pożyczkę, której wysokości jeszcze dokładnie nie określono, oraz aby zaprowadzić ułatwienia i ulgi w dziedzinie ruchu towarowego (zniżenie taryfy) pomiędzy Prusami Wschodnimi a Rzeszą.

Zaznaczyć wreszcie wypada, że akcja pomocnicza rozciąga także opiekę nad wschodnio-pruskim przemysłem, dla którego przewidziane są znaczne kredyty.

Wiadomość o uchwaleniu dla Prus Wschodnich 75 milj. mk. oraz pomysł na wyniki rokowań pomiędzy Królewcem a Berlinem powitane zostały z wielkim uznaniem przez osoby, które rząd nakłonił do uruchomienia akcji pomocniczej dla Prus Wschodnich, w szczególności zaś przez wła-

ścicieli wielkich dóbr, z których znaczna część zagrożona była bankructwem. Imni znowu cieszą się, że odtąd będzie się mogła rozwijać w

całej pełni kolonizacja niemiecka, zwłaszcza w zagrożonych rzekomo pod względem narodowym dzielnicach. B.

Psychologia reklamy

CHEĆ I POŻĄDANIE KUPNA. — POŻĄDANIE SILNIEJSZYM UCZUCIEM OD UCZUCIA POTRZEBY. — ENTUZJAZM KUPUJĄCEGO. — NAJISTOTNIEJSZY ELEMENT REKLAMY.

(II) Reklamę można przyrównać do rezonatora, który w dwóch swych przeciwnych częściach posiada jednakową ilość stroików, jednakowo dostrojonych. Z chwilą gdy ich jedna strona (elementy ogłoszenia) zawibruje, druga (konsumenci) odpowie natychmiast temi samymi — że dźwiękami.

Lecz na tem nie koniec. Powyższe rozumowanie starały się wykazać, że w człowieku cywilizowanym istnieje nieprzebrana ilość potrzeb, które wymaga zaspokojenia. Mogą być one rzeczywiste, lub urojone, silniejsze, lub słabsze, żądające zaspokojenia na tymczasowe, lub późniejszego itp. W każdym jednak wypadku reklama winna je wyzwać, odnaleźć i odzwierciadlić w swej formie. Potrzeba, przy tem wszystkim aczkolwiek jest podstawowym elementem w sferach sprzedaży, nie jest bynajmniej jeszcze końcowym etapem realizującym się w kupnie. Wszak z praktyki wiemy, że często przechodzimy obojętnie obok szeregu towarów, których potrzebę odczuwamy, rozumując również ich znaczenie użyteczności — jednak ich nie nabywamy. Dlaczego? Oto tylko dlatego, że towar ten w swym sposobie przedstawienia (afisz, ogłoszenie, okno wystawowe) nie zdołał w nas obudzić zainteresowania i w konsekwencji chęci kupna.

Cheć i pożądanie kupna jest zatem tą istotą i ostateczną fazą realizacji kupna, która, impulsywnością swą, o raz siłą intensywności, kieruje nas do otwarcia drzwi sklepu i do nabycia danego towaru na własność. O ile potrzeba jako uczucie, wymaga zasa dniczo zaspokojenia, które zresztą może być urzeczywistnione później, o tyle chęć życzenia, lub pożądanie kupna jest uczuciem daleko silniejszym, gdyż żąda realizacji natychmiastowej. Uczucie potrzeby może być osłabione przez rozumowanie, refleksję, lub rozsądek, — uczucie zaś pożądania kupna, które charakteryzuje się przez swą impulsywność, o raz entuzjazm, przy towarzyszącym braku refleksyjności, objawia się zazwyczaj odruchowo, co w swej konsekwencji zniewala konsumenta do kupna. Niezależnie jednak od tego, uczucie objawiającego się pożądania kupna stara się przeważnie znaleźć wytłumaczenie swe w potrzebie kupna, które w wielu wypadkach powodowane jest motywującym się instynktem zachowania równowagi osobistej.

Ważny przykład następujący: Dama z towarzysystą przechodząc ulicą zauważyła w jednym z okien wystawowych, między rozmieszczone mi modelami torebek damskich, piękne puderniczki, sprowadzone niedawno z Paryża, które, pomysłowością ich wykonania, oraz precyznością

artystyczną, wywołały w niej zachwyt, oraz niewymowną chęć ich nabycia. Aczkolwiek osoba ta ma już w domu dwie, a przy sobie trzecią w torebce (brak istotnej potrzeby), jednak radaby sobie nabyć jedną z tych wystawionych, gdyż te, które posiada są już trochę zniszczone i nie tak piękne w swej artystycznej pomysłowości (motywowanie potrzeby, wywołane pożądaniem kupna, tłómaczone instynktem zachowania równowagi osobistej), a przytem nowokupiona dostarczała się będzie lepiej do jej modnej torebki, w tym właśnie sklepie nabytej.

Kupiec zatem w swej reklamie nie tylko winien dążyć ku obudzeniu w konsumencie uczucia potrzeby, które nie raz powstaje i tłómaczy się samoistnie, lecz przede wszystkim wywołać w kupującym entuzjazm, o raz im pulsowność życzeń, wyrażającą się w chęci i pożądaniu kupna. W zależności od rodzaju ogłaszanego towaru, gdy w pierwszej części reklamy nacisk położony jest na użyteczność odpowiadającą potrzebom — druga jej część winna natychmiast transponować to uczucie potrzeby w uczucie pożądania kupna, zapomocą elementów najbardziej sugestyjnych i najżywiej oddziałujących na psychikę konsumenta. Z chwilą jednak, gdy rodzaj towaru ogłaszanego nie pozwala dostatecznie umotywić jego potrzeby, skutkiem swego charakteru użyteczności względnej, lub urojonej — nacisk całej argumentacji należy położyć na wywołanie uczucia pożądania kupna, podczas gdy uczucie potrzeby zostanie dopełnione przez samego kupującego, odnajdując swój równowagę w jego psychice.

Należy przytem zawsze pamiętać, że w każdej reklamie, bez względu na jej formę i rodzaj, pożądanie kupna jest najistotniejszym elementem jej założenia, który — to dzięki swej impulsywności, ograniczającej się refleksji, zdolny jest zawsze za-wibrować psychikę kupującego, jeśli całość dostrojona jest do jej dźwięków.

W związku z tem, kupiec czy producent, orientujący się w owych labiryntach procesów psychologicznych kupna, łatwiej i umiejtniej zastосуje formę swej reklamy, wiedząc przytem do kogo skierowywać swój apel (do mężczyzn, czy kobiet z osobna, lub względnie razem), w jakich okolicznościach, w jakim miejscu i czasie, a ponosząc na nią koszty, szybciej je zamortyzuje, z chwilą, gdy ta reklama pocznie „sprzedawać”, otwierając dla kupujących szeroko drzwi jego sklepu.

Zygmunt Gostomski.

Paryż, w lutym.

Rozpaczliwe położenie gospodarce Bolszewiji.

FIASKO WSPÓŁPRACY GOSPODARCZEJ MIAST I WSI W DRODZE SOCJALIZACJI. — SPADEK PRODUKCJI PRZEMYSŁOWEJ, A WZROST POPYTU NA WYTWÓR PRZEMYSŁU WŚRÓD WŁOŚCIAN. — GŁÓD TOWAROWY. — NIEUBŁAGANA PRAWDA ŻYCIA CODZIENNEGO.

Nie ulega wątpliwości, że obecnie rozwija się w Rosji ten kryzys gospodarczy, który był już oddawna przewidywany w różnych ocenach położenia gospodarstwa sowieckiego.

Od miesięcy wszystko wskazywało na to, że musi przyszyć do poważnego wstrząsu wewnętrzno-gospodarczego wskutek coraz to silniej, zarysowującego się głodu towarowego (jeśli idzie o produkty przemysłowe), połączonego z jednocześnie brakami w t. zw. „chlebozagotowkach”, czyli skupie zboża od włościan przez urzędy państwowe i kooperatywy. Jest to nowa (wiecznie jednak stara) trudność, jaką napotyka na swej drodze rząd sowiecki w swym

dziale „socjalizacji” gospodarki rosyjskiej. Rynek wiejski i rynek miejski, niezwiązane tym doskonałym węzłem, jakim w każdym innym państwie byłby handel prywatny, nie mogą być już od lat, pomimo wysiłków rządu moskiewskiego, sprowadzone do wspólnego mianownika. Innymi drogami kroczy socjalizowany przemysł miejski, którego produkty są zbyt drogie i zbyt nieliczne dla zaspokojenia odpowiednich potrzeb wsi, innymi zaś pracując na zasadach własności prywatnej rolnictwo. „Smyczka” wsi i miasta w sensie gospodarczym nie udaje się. Złaz kryzysy, z których obecny jest bodaj najsilniejszym. Posłuchajmy, co mówi o nim w

jednym z ostatnich numerów moskiewskiego „Prawdy” komisarz handlu Z. S. R., p. Mikołaj:

„Trudności w pracy nad „chlebozagotowkami” — pisze on — to sprawa, w której krzyżują się wszystkie dysproporcje, niesładości i trudności, przeżywane przez naszą „gospodarkę” socjalistyczną”. P. Mikołaj, jak widać, bynajmniej nie lekceważy sytuacji, i dlatego stara się obecną kryzys, który zresztą nazywa stale tylko „trudnościami”, objaśnić w sposób następujący: Alarm, jaki podniosła agitacja sowiecka w r. z. na temat jakiegś „grozy wojennej”, wiążącej nad Z. S. R., wywołała pierwszą panikę w obrocie towarowym i silny wzrost popytu. Rezultatem tego były początki głodu towarowego już wtedy, gdy rozpoczynała się „realizacja urodzaju”, a więc spodziewane zakupy wsi w dziedzinie wytworów przemysłowych. Ale jednocześnie ogólne zabiegi rządu sowieckiego, zmierzające oddawna do możliwego zmniejszenia „noży” między cenami produktów rolnych i przemysłowych, doprowadziły do pewnej niżki cen produktów przemysłowych. Zaszły więc jednocześnie dwa zjawiska: zwiększony popyt wskutek obaw wojennych i... niżka cen.

Przy tem wszystkim jednak produkcja „lekkiego” przemysłu, przedewszystkiem zaś przemysłu włókienniczego, wskutek sezonu letniego, spadła. A za pas surowców dla przemysłu rósł jednocześnie według planu. W końcu dochody wsi znacznie się poprawiły, a to wskutek, z jednej strony, budowy wielu gmachów przemysłowych na terytorjum Z. S. R. (t. zw. „kapitałowo-robotniczo”), która przyniosła wiejskim robotnikom budowlanym i pomocnikom kilkadziesiąt milionów rubli w ciągu sezonu budowlanego — z drugiej zaś strony przez obniżenie wskutek „manifestu październikowego” (rocznica rewolucji) podatków gruntowych.

Wynika z tego sytuacja: produkcja przemysłowa spada przy niższych cenach, jednocześnie zaś rośnie popyt zarówno wsi, jak i miasta, na te właśnie produkty przemysłowe, których jest coraz mniej.

Oddbija się to przede wszystkim na skupie zboża na wsi. Dlaczego? Dlatego, że ceny, jakie wyznaczał rząd na zboże, są o wiele niższe od cen innych produktów rolnictwa (Sowieci usiłują tem zachęcić do uprawy warzyw, owoców, do hodowli i t. p.), co spowodowało, iż włościanstwo, mając większe dochody zzewnątrz i płacąc mniej podatków, wolało sprzedawać „tymczasem” lepiej płatne warzywa, produkty hodowlane i t. p., nie spiesząc się zbytnio ze sprzedaży taniego zboża, jako że chwilowo środki pieniężne miało dosyć.

Popyt na towary przemysłowe doprowadza do „głodu towarowego”, podczas gdy wstrzymywanie się od realizacji zbiorów ze strony włościanstwa doprowadza z drugiej strony do braku żywności w miastach i silnego zachwiania się sowieckiego wywozu zboża.

Rząd sowiecki podjął rozpaczliwą walkę z tem fatalnym położeniem. Niewiedza jak mu się to uda — na razie jednak raz jeszcze stwierdzić można fakt, na jakie ustawicznie troski, trudności, niedomagania i katastrofy narażony jest ten, kto pragnie rozwój stosunków gospodarczych w jakimś państwie uczynić zależnym od etatyzmu, posuniętego do absurdu, krótko mówiąc — do socjalizacji. Na każdym kroku czyha na wyliczenia ekonomistów sowieckich nieubłagana prawda życia codziennego, w niwecz obracająca wszystkie przewidywania, oparte na pseudo-naukowej zgubnej doktrynie.

Z. ST.

Szklane szosy W POLSCE.

Ministerstwo robót publicznych rozpisало konkurs na dostawę 500 ton szkła wodnego potrzebnego do utrwalania dróg bitych. Szkło wodne jest to ciecz chemiczna, którą zagranicą polewa się powierzchnię szos celem wzmocnienia ich. Wszystkie wspaniałe szosy samocho-dowe na zachodzie zostały pokryte takim szkłem

Zapłaćcie się do PMS.

— Doktorze kochany! Jak z mojem zdrowiem?
— Dobrze. Ale odcinka powieścio wego w gazecie z długiem „dalszemi ciągami” niech pan lepić nie zaczy-
na.

Z SALI SĄDOWEJ.

ROZWRAPIE NOŻOWO - REWOLWEROWE W DĄBROWIE GÓRNICZEJ.

(1) Wczoraj na ławie oskarżonych przed sądką karną przy Sądzie okręgowym w Sosnowcu zasiadło trzech sędziów Libera (Bednarska 2), 23-letni Aleksander Kotuchina (Bednarska 8) i 28-letni Leon Pierchala (Miejscza 12) Libera obwiniony był

o usiłowanie zabójstwa Bolesława Bochenska z Golonoga, współoskarżeni zaś o udział w boju, której wynikiem mogło być zamordowanie Bochenska.

Cała historia rozpoczęła się od tego, że Libera, znany na terenie Dąbrowy nożownik, urządził wraz z kilkoma swymi kompanami wyprawę do Golonoga. Cała "towarzystwo" upilo się do nieprzytomności,

pocem wyległo na ulicę. Rozpoczął się pogrom spokojnych mieszkańców Golonoga. Banda wyniosła i była przechodni, oburzała ich kamieniami, groziła nożami, wreszcie poczęła wybić szyby w oknach mieszkań i sklepów. Niebawem Golonóg opustoszał. Biedni jego mieszkańcy ukryli się po domach i

zatarasowali wejścia.

Przez jakiś czas opryszków uchodziło bezkarnie awantury, na ulicach bowiem nie było podwózów ani jednego policjanta, gdy jednak banda zaczęła łazić i ograbiać się do sklepów Bochenska, wyszli na zewnątrz właściciele z rewolwerem w ręce i zagrozili, że będzie strzelali, jeżeli nie odejdą z pod sklepu.

Wówczas co

śmielsi zaczęli wychodzić na ulicę i niebawem dokoła bandy zebrał się tłum, który zachęcony przykładem Bochenska, rzucił się na opryszków obchodząc ich i oddał w ręce policji.

Od tego czasu Libera przysłał Bochenskiemu zemstę i dotrzymał słowa, bo oto gdy Bochenski przebywał w kilka naciśniętą później do Dąbrowy,

Libera zorganizował na nowo swą bandę,

w której skład przedewszystkiem oskarżeni Kotuchina i Pierchala, oraz niejaki Balbierz. W chwili gdy Bochenski wychodził z mieszkania najmłodszego swym sąsiadem, Władysławem Łopatką, Libera rzucił się nań i pchnął go sztyltem w bok. Ostrze przebiło płuco i matryrkę, nie zranilo jednak Bochenska,

zasięgnęło się bowiem po książkę sklepową,

k którą napadnięty miał w bocznej kieszeni.

Widząc, że ciós nie udało się, Libera wyjął rewolwer, ustawił strzelbę do Bochenska, ten jednak pochwył się za łutę i wykreślił napastnikowi rękę, wskutek czego ocalał, strzał bowiem, który padł w tej chwili,

zranił go tylko w palec.

Wiedzy Bochenek w obronie życia wyjął z kieszeni swój rewolwer i dwukrotnie strzelił na postrach w górę, a gdy ujrzał, że podniósł to tylko opryszków, którzy jeszcze żądają po celi nań naciąć, strzelił raz i drugi w napastników.

Ronda, widząc, że Bochenek zdecydował się drogo sprzedać swe życie,

uciekła w popłochu. Pozostał tylko Balbierz ciężko ranny w prawy bok i Libera z przestępczym uśmiechem, w tym momencie nadbiegła policja, która na napastników aresztowała.

W kilka dni później zmarł Balbierz którego kula uszkodziła kręgosłup wywołując paraliż dolnych kończyn.

Po przesłuchaniu szeregu świadków i przemówieniach stron, Sąd ogłosił wyrok, skazując Libera na 2 lata więzienia zamiennego do poprawy z pozbawieniem praw, u niewinnijaczej zaś Kotuchnie i Pierchale.

ŻYCIE GOSPODARCZE.

Zjazd Związku Izb przemysłowo-handlowych.

W dniach 24 i 25 b. m. obradował w Warszawie w gmachu Stow. kupców polskich — Zjazd Związku Izb przemysłowo-handlowych Rzeczypospolitej Polskiej pod przewodnictwem prez. B. Kasprowicza (Bydgoszcz).

Zjazd powziął szereg uchwał w kierunku pogłębienia metod współpracy sfer gospodarczych, a w szczególności Izb przemysłowo-handlowych z Rządem. Związek Izb ustosunkował się do szeregu aktualnych zarządzeń gospodarczych i ustawodawczych, w szczególności do spraw reformy ustroju podatkowego, rewizji taryfy cłowej, kwestii wywrotu ruchu budowlanego, oraz ujednolicenia ustawodawstwa gospodarczego.

Szczególne miejsce poświęcono na prace i sprawy wiodące Izby i organizacji gospodarczych z Państwowym Instytutem eksportowym, głównym dyrektorem, p. Turaki uczestniczył w ośmiej części obrad.

Zjazd zajął się również sprawą udziału polskich sfer gospodarczych w pracach Międzynarodowej Izby Handlowej

w Paryżu, przeprowadzając dłuższą dyskusję nad referatem, wygłoszonym w tej kwestii przez dyr. Warłaskiego.

W sprawie Powszechnej Wystawy Krajowej w Poznaniu zjazd bezpośrednio udział Izby za pożądaną i uchwalił przystąpić wraz z centralnymi organizacjami kupiectwa do zorganizowania polskiego handlu zagranicznego, uważając za dobie obecnej zwiększonej ekspansji handlowej za jeden z zasadniczych postulatów rozwój gospodarczy, zjazd Zjazd za wskazano dalsze uprzedmiotowienie działalności konsulatów polskich, oraz jaknajrychlejsze zniesienie ograniczeń paszportowych, utrudniających w wybitnej mierze polskim kupcom i przemysłowcom bezpośrednie zdobywanie rynków zagranicznych.

W końcu ujednolicił wybór 6 członków Rady Ochrony Pracy, oraz wyznaczono jako delegata Związku Izb do Rady Państwowego Instytutu eksportowego — dyrektora Izby krakowskiej, dr. Rudolfa Beresa.

Rynek materiałów welnianych.

Na łódkach rynku materiałów welnianych ruch dotychczas był słaby. Ceny wskutek zwężki wehry surowej lekko przyspieszały podniesienie. Warni ki płatności zmianom nie uległy. Wyplacalność dobra.

Ceny materiałów bielskich utrzymują się mimo podrożenia surowca na dotychczasowym poziomie. Sprzedaż materiałów letnich odbywa się na warunkach niezmienionych, co oznacza, że pogodził nadprodukcję, nie przeciż się średnią konsumpcją. Sezon letni zapowiada się korzystnie. Hurtownicy poszukują modynych materiałów mekskich i damskich. Daje się zauważyć zainteresowanie materiałami droższymi. Eksport materiałów bielskich rozwija się pomyślnie. W r. 1927 wywieziono bowiem zagranicę tkanin welnianych i półwielnianych za 15.200.000 zł, podczas,

gdym w r. 1926 tylko za 8.670.000 zł. Największym odbiorcą materiałów bielskich są państwa sukcesyjne b. monarchii austro-węgierskiej, które konsumują blisko 50 proc. całego eksportu bielskiego. Ostatnio daje się zauważyć silną konkurencję na naszych rynkach zagranicznych zrytu, wobec czego tegoroczny program produkcji fabryk obliczony jest przedewszystkiem na rynek w kraju.

W przyszłym budżecie pod zakonkretny sezon zimowy panuje prawie zupełnie zastój. Kalka tylko większych zakładów produkuje towary letnie na skład. Konjunktura dla przemysłu białostockiego nie zapowiada się zbyt pomyślnie, ponieważ przysył ten zrytu głównie grubsze materiały w gorszym gatunku, które na naszym rynku idą stosunkowo w niewielkich ilościach.

Kronikagospodarcza.

ZEMNANA O DOCHODZIE. Wszyscy płatnicy podatku dochodowego obowiązani są w terminie do 1 marca złożyć do odpowiednich urzędów skarbowych zeznania o dochodzie, które służą władzom za podstawę wymiaru podatku za dany rok. Jak się dowiadujemy, minister skarbu podniósł zarządzenie, o mocy którego termin 1 marca odroczony ma być do dnia 1 maja w dwóch etapach: na początku odroczenie przewidziane będzie także 1 kwietnia, zaś po 1 kwietnia nastąpi dalsze przesunięcie.

WIELKIE PORUSZENIE W KOLACH PRZEMYSŁOWYCH I KUPIECKICH stolicy wywołała zapowiedź ukazania się rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o przeleżeniu bilansów przedsiębiorstw prywatnych na nową jednostkę walutową, co w rzeczywistości oznacza stabilizację złotego. Dotychczas w bilansach tych figurują wartości stałe, jak nieruchomości, grunty i inwestycje, obliczone w okresie 1924 roku, gdy 5 zł 18 gr. równały się jednemu dolarowi. Obecnie będzie uwidoczniona faktyczna wartość wartości stałych podług nowego złotego. W ten sposób ma być znacząco zwiększony podatek majątkowy i dochodowy. W tej sprawie przedstawiciele przemysłu i handlu wypowiadają się na posiedzeniu Rady finansowej, która odbędzie się 29 lutego. Słery gosparce są zdania, iż nowe rozporządzenie może spowodować ostrą kryzys w przemyśle i handlu

pierwszy tego rodzaju wyrok, będzie on poczynaniem w całym szeregu spraw związanych z pożyczkami zaciągniętymi w okresie dewaluacji marki polskiej.

PRZENIESIENIE DYREKCJI KOLEJOWEJ. Dyrekcja kolejowa radomska przeniesiona będzie do Chełma. Ministerstwo komunikacji przysięguje w najbliższym czasie w Chełmie do budowy wielkiego reprezentacyjnego gmachu dyrekcji kolejowej. Pozatem dla umożliwienia i zapewnienia dachu nad głową kierownikom dyrekcji kolejowej w Chełmie, przewiduje się budowę małego miasteczka, w którym rozsiądą się domki-wille dla pomieszczenia 700 rodzin urzędniczych. Na ten cel zakupiono pod Chełmem specjalną parcelę, obszaru 10 hektarów, urządzenie kolonii urzędniczej kolejowej będzie odpowiadać wymogom higienicznemu i kulturalnemu, a więc domki posiadają będą m.in. wodociąg, kanalizację, łaźniaki itp.

BEZROBOCIE W POSZCZEGÓLNYCH ZAWODACH. W końcu stycznia r. b. zaręczyli się w pracy w poszczególnych P. U. P. P. na terenie całej Polski pracownikom kwalifikowanych pozostających bez pracy: 20.582 robotników budowlanych, 19.904 górników, 12.000 pracowników umysłowych, 15.150 robotników przemyślnych, 2.754 hutników w metalu i 778 hutników szkła.

Z giełdy warszawskiej.

CEDULA Z DNIA 27-2.

AKCJE. Bank Handlowy 125-00, Bank Polski 146-75 — 147-50, Sila i Siła do 118-00 — 120-00, Cukier 78-00, Firlo 56-00, Węgry 97-00, Cegielski 43-00, Lulko 42-50, Modrzewski 46-00 — 45-75, Rudnik 33-00, Starachowice 64-75 — 64-50 bez kuponu, za 26 r., Borkowski 19-50, Spirytus 79-50.

WALUTY I DEWIZY. Dolar 8-88 i jedna czwarta, Nowy Jork 8-90, Londyn 45-49 i pół, Paryż 26-41 i pół, Szwajcaria 171-68, Holandia 59-75, Dolarówka 72-00, Francuski 10-00, Włoski 32-00, Półdolar 16-75 — 17-00 — 56-50, Półkonwersyjny 5 proc. 67-00.

Tendencja dla akcyj słaba, dla walut spokojna, obroty małe.

Notowania giełdy zbożowej w dniu dzisiejszym bez zmiany. Uspokojenie spokojne.

Nasz dzial radjowy.

„HRABINA” MONIUSZKI W RADJO.

Zatracać specjalną uwagę naszym radiololom na dzisiejszą audycję operową transmitowaną z teatru polskiego w Katowicach na wszystkie radiostacje polskie.

Nadana będzie opera Stanisława Moniuszki „Hrabina” w której rolę wykonać podniesie udział artysty opery warszawskiej Gószczyńskiego. Początek opery o godz. 7-50.

WYBORY A RADJO.

Polskie Radio doceniamy należycie swą rolę przekazywając na falach eteru niejednokrotnie szereg wydarzeń dnia pozwalając w ten sposób posłuchaczom na djoodbiorników uczestniczyć pośrednio w ciekawych zdarzeniach. Transmisja koncertów, oper, baletów, przedstawienia zespołu Juliusza Słowackiego do kraju, Uroczystość odsłonięcia pomnika poległym w bojach o Warszawę pod Rażymym: Dożyci u Pana Prezydenta w „Spole. Ogólnokrajowy zjazd Związku miast i szereg innych.

Obecnie zanotować się godzi umieszczenie w programie P. R. buletynów wyborczych, które nadawane będzie P. A. T. w poniedziałek 5 marca, bezpośrednio po wyborach.

Wszyscy interesujący się wynikami wyborów w poszczególnych okręgach usłyszą gdzieś mogli dźwięki radia stan głosów oddanych na listy wyborcze. Nadawanie buletynów rozpocznie się w niedzielę 4 marca o godz. 11 wiecz. do 20 o godz. 10 rano i powtarzane będzie w odstępach półgodzinnych w ciągu całego dnia, aż do godziny 2 po północy.

PROGRAM RADJOWY

na wtorek 28 lutego b. r.

KATOWICE. 16.20. Komunikat Polsk. Zw. Zrzesz. Gospar. Woj. Sl. 16.40. Odczyt p. t. „Znaczenie wychowawcze nauk przyrodniczych” — wygl. dr. M. Siedlecki, prof. U. L. (z Krakowa). 17.05. Komunikat Wydziału Oświecenia Publicznego Woj. Sl. 17.20. Wykład historii Polski. 17-45. Koncert popołudniowy z Warszawy.

18.55. Komunikat barerski. 19.10. Rozmaitości. 19.50. Transm. opery „Hrabina” Stanisława Moniuszki z teatru polskiego w Katowicach z gościnnym występem artysty opery warszawskiej Stanisława Gószczyńskiego. 20.00. Sygnalizacja i komunikaty: P. A. T., sportowy i policyjny. 22.30. Transm. muzyki lekkiej z kawiarni „Atlantyk”.

W SZKOLE.

— Cymbelkiewicz! Odpowiedz mi na pytanie, które zuby wyrastają nam na końcu? — Stępcze u dentysty.

RACJA KUCHARKI.

Pani domu do kucharki: Tak dietę być nie może! Co kilka dni ktoś inny zachodzi do ciebie do kuchni. Kucharko! Wcale się nie dziwię! Tak się u pani gotuje, że żaden chłopek długo nie wytrzyma.

MIÓD PSZCZELINY

panka kuracyjnej czystej bez domieszek, ostygly pod gwarancją z własnej jedynej najczystszej galicyjskiej górnicy, 5 kg. 16-50 zł, 10 kg. 30-00, 20 kg. 52 zł, wraz z naczyniem i opłatą pocztową, wysła za pobraniem! Egozestw Białicki w Zdradzu 384

Z całej Polski.

SREBRNE WESELE GEN. HALLERA

Przed kilku dniami odbył się w Zakopanem srebrne gody gen. J. Hallera i jego małżonki Aleksandry. Na obiedzie w zakładzie Kuźniczki zgo-
towanej przez panią Kwaśniewską, w której tam, wychowanie, a wieczorem w pensjonacie „Dzidka”, w którym zamieszkuje, w gronie najbliższej rodziny oraz gości, odbyła się skromna uroczystość. Gen. Haller zabawił wraz z małżonką w pensjonacie „Dzidka”. Do końca nie biec, mies

PRZECIWSZANTAŹMOWA PISMA.

W ub. sobotę w Sądzie okr. w Krakowie odbyła się rozprawa. Przeciwnik M. Tworky, były dyktator, opowiedział się „Wolne są słowa” o szkodliwym gwałcie publicznego. Akt oskarżenia zarzuca oskarżonemu, że w miesiącu maju 1927 r. groził p. Henrykowi Askaniemu i innym członkom dykcji banku odhodowu i nieruchomości „Bon” naruszeniem celi przez zamieszczenie w ich zajętych artykułach w „Wolnym Słowie” i podrażniając ich do groźby zadali zapłacenia uprzed 500 dolarów, a później mniejszej kwoty. Rozprawa po stała odroczone, celem dodatkowego przesłuchania świadków. Opinia publiczna z zainicjowaniem oczekuje wyniku tej rozprawy. Jesteśmy bowiem świadkami niebywałego toru szerszego, w którym pismo, które żyła dotąd i utrzymują swych „dyktatorów” ze zwyciężającą korszak, z napadania na ludzi i wymuszanie od nich kwot pieniężnych.

PRZECIWSZANTAŹMOWA PISMA

W tych dniach rozpoczęła się przed sądem w Gdańsku rozprawa przeciw szkodliwym urzędnikom celnym, oskarżonym o systematyczne nadużycia, po których łupieżczy i fałszowanie dokumentów celnych. Akt oskarżenia zarzuca oskarżonym, że przemycali do Polski wielkie ładunki towarów, których wywóz do Polski był zakazany, a fałszowali deklaracje i bez cła, co na pobierali od odnośnych firm, w szczególności od firmy Torow w Bydgoszczy pozostawiając w tym celu maszynę. Maszynie te zostały wykryte przez polskich urzędników celnych, na których wniosek zostały wszczęte dochodzenia, które ostatecznie zaprowadziły sprawców na ławę oskarżonych. Rozprawa trwa około 10 dni.

NIESZCZĘŚLIWY WYPADEK STANISŁAWA MOTYKI.

Podczas skłódek narciarskich w miejscowości na krótko w Zakopanem zmarł narciarz Stanisław Motyka upadł też nieszczęśliwie, i stracił momentalnie przytomność, doznając dotkliwych obrażeń cieleśnych, wstrząsu mózgowego i kontuzji czaszki. W stanie ciężkim przewieziono go do szpitala klimatycznego w Zakopanem. Wieczorem tegoż znowa pogorszył się przy czym po godzinie zmarł. Przyczyną śmierci ten wypadek wydarzył w Zakopanem ogromne wrażeń.

LAMPY KWARCOWE NASWIELAJĄ MIAŁY.

Z Poznania donoszą, jak wiadomo, tutajte ogrody zoologiczne na mniwisto okazów zwierząt egzotycznych, które pod koniec zimy wywożą masą w rankach tych pawilonów i mimo, że są one dotychczas ogrzane, jednakże słońce nie wprze zimowej w ciepło, nie może im dostarczyć tej jego ilości, do którego, zwłaszcza małpy, są przyzwyczajone. Zarząd ogrodu zoologicznego nie chce dopuścić do możliwości zanikania życia u tych zwierząt, zastosował metodę naswietlania ich lampą kwarcową, która „Sollux”, które to zabiegi małpy przyjmują chętnie i z widocznym zadowoleniem.

„WOLAŁ BYĆ ŻYWA SWINIA, NIŻ MARTWYM BOHATEREM”.

Sąd okręgowy w Łodzi rozprawał w tych dniach sprawę 29-letniego Alberta Goldbluma, oskarżonego o uchylenie się od służby wojskowej. W roku 1920 Albert Goldblum miał stać przed komiśnią poborową, uważając jednak za wskazane obowiązek ten nie dopełnić i uciec zagranicę, gdzie przebywał do roku 1927. Wrócił do Łodzi, lecz w 1927 aresztowany przez policję. Na rozprawie sądowej przyznał się do winy i wyjaśnił, że dlatego uchylił się od służby wojskowej, bo obawiał się wysłania na front, gdzie mógł go holocystów przez niewierne żądanie, zwabił by żywą swinią, niż martwym bohaterem”.

zaś jednak za wskazane obowiązek ten nie dopełnić i uciec zagranicę, gdzie przebywał do roku 1927. Wrócił do Łodzi, lecz w 1927 aresztowany przez policję. Na rozprawie sądowej przyznał się do winy i wyjaśnił, że dlatego uchylił się od służby wojskowej, bo obawiał się wysłania na front, gdzie mógł go holocystów przez niewierne żądanie, zwabił by żywą swinią, niż martwym bohaterem”.

Czy się opłaca być wybrańcem narodu?

PENSJA POSŁÓW W RÓŻNYCH KRAJACH. NAJLEPIEJ PŁACA STANY ZJEDNOCZONE, NAJGORZĘJ AUSTRIA I POLSKA.

Niejedn z nas myśli, że posłowie do parlamentu robić mogą świetne interesy z uwagi na wysokie pensje, jakie pobierają. Z tego powodu wielu ludzi będzie rzeczą ciekawą porównać, co też tym wybrańcom narodu płacą poszczególne państwa.

Odpowiednie zestawienia, zrobione w almanachu gojańskim świadczy, że najlepiej opłacają swych członków parlamentu (kongresu) Stany Zjednoczone; każdy z nich pobiera bowiem 10 tysięcy dolarów rocznie, czyli około 6.700 zł miesięcznie. Wyższe to przeszło 6 razy tyle, co pobierają posłowie czy senatorzy w parlamencie polskim.

Anglia płaci członkom parlamentu 400 funtów szterlingów rocznie, czyli około 500 złotych miesięcznie. Francja wypłaca posłom i senatorom po 45 tysięcy franków rocznie, czyli około 1.400 złotych miesięcznie. Niemcy płacą miesięcznie 619 marek, czyli prawie tyleż co pobierają członkowie parlamentu francuskiego.

Stosunkowo bardzo dołże płaci członkom parlamentu Czechosłowacja, gaża miesięczna wynosi tam 5 tysięcy koron, czyli przeszło 1.200 zł miesięcznie. Tyleż wynosi wysość posażenia posła na Węgrzech, bo 800 pengów miesięcznie.

Jugosławia opłaca członków parlamentu dziennie, mianowicie po 300 dynarów. Wynosi to około 50 zł dziennie, lecz wynagrodzenie to otrzymują posłowie tylko za czas obrad. Bułgaria również płaci tylko za czas o-

brad, lecz tam wynagrodzenie posła jest znacznie niższe, aniżeli w Jugosławii; stanowi bowiem zaledwie po 25 złotych dziennie, w porównaniu bulgarskiej brzmie to 400 lewów.

Barzo skąpo płaci Włochy, gdzie pensja roczna członka parlamentu wynosi 15.000 lirów (miałe 7 i pół tysiąca zł), w przeliczeniu miesięcznym wynosi to zaledwie 600 złotych. Parlament austriacki wypłaca swym członkom miesięcznie 612 austriackich szylingów, czyli około 850 złotych.

Państwa północne, naczoł płacą swym członkom parlamentu bardzo dobrze. Holandia np. płaci dziennie 20 guldenów, czyli przeszło 70 złotych; Norwegia zapożyta swych prawodawców w pensję roczną wynoszącą 15 tysięcy koron, czyli przeszło 1.500 zł miesięcznie.

Szwecja płaciła prawodawcom po 32 korony dziennie (prawie 80 zł) lecz tylko za czas, kiedy parlament jest czynny. Dania natomiast przyciska płacę roczną; wynosi ona od 4.840 do 6.092 koron rocznie, co stanowi połowę miesięczną w wysokości 1.000 - 1.500 zł.

Szwajcaria wypłaca członkom parlamentu po 30 franków dziennie (około 30 zł).

Belgia płaci rocznie po 12 tysięcy belgów, czyli około 1.400 złotych miesięcznie.

W Polsce jak wiadomo, pensja poselska wynosi 1.000 zł miesięcznie, czyli 12 tysięcy rocznie.

działu uniwersyteckiego. Pierwszym warunkiem tych „małżeństw” ma być bezstronność, drugim zaś wspólne pojęcie życia oraz na tydzień.

Niektóre głosy, nawołujące do rozdania i zaszeregowania reformy wychowania, zgłaszyły opinie debaty nad „potrzebą” lepszego wczucia się w życie aktualne młodzieży.

Sprawa przywrócenia życia ludzkiego.

W pracowniach biologicznych całego świata wre gorączkowo pracują badaniemi o cel przedłużenia życia ludzkiego.

Przyrodnicy są zdania, że człowiek żyje zbyt krótko. Normalny jego wiek obliczają zgorą na sto lat.

Wedle obliczeń, przeprowadzonych w Petersburgu przez prof. A. W. Remisowa, człowiek powinien kończyć życie dopiero w 187 roku.

Tymczasem tak późnego wieku nikt jeszcze nie osiągnął.

Najstarszy człowiek, na świecie, którego nazwisko zapisała historia, żył 183.

Organizm ludzki według doświadczeń prof. Roberta Hertshiga, dr. Rieberta, rok jest zbudowany, iż gdy wszystkie jego części funkcjonują harmonijnie, następuje bardzo powolne zużycie. Angielski biolog, Ericson, twierdzi, iż higiena i medycyna współczesna przedłużają już przeciętny wiek człowieka o 20 - 30 lat. Są to dopiero początki i należy się spodziewać, iż w przyszłości ludzie nie będą na świecie rzadkością.

Co jednak wpływa na przedwczesne zużycie organizmu, badacze nie umieją powiedzieć.

Najwięksi pijacy i palacze i ludzie ciężkiej pracy dochodzą do 120, a nawet 150 lat życia.

Angielski wieśniak, Parre, ożenił się w wieku 150 lat i żył i miał jeszcze czworo zdrowych dzieci. Rosjanin Mikołaj Szapowskij licząc lat 140 dźwigał wory z mąką na okręty.

Tajemnicza siła żywotnej tych ludzi jest dla nauki niepojętą zagadką, która uczeni starają się obecnie rozwiązać.

Ze swiata. KLUB FILMOFILÓW W BIAŁOGRÓDZIE.

W tych dniach ukonstytuował się w Białogrodzie klub filmofilów, którego zadaniem jest wybudować krajowy przemysł filmowy. Kwestia filmu krajowego jest w Jugosławii aktualną już od końca wojny. Kilkakrotnie starano się zwołać towarzysztwo filmowe, ale wszystkie te próby spływały na nic. Wobec tego postanowiono wszystkie warunki potrzebne dla rozwoju przemysłu filmowego. Zainteresowanie filmem jest w tym kraju nadzwyczaj wielkie. Wszystkie gazety poświęcają sprawom filmu codziennie całe strony. Prezesem nowego klubu został malarz-artysta Mazer, a członkami honorowymi wybrano jugosłowiańskiego artystę filmowy Stanisław Petrovici, przebywającego w Hollywood i słowińskiego artystę filmowa Krawanija, która pracuje w Berlinie w filmie UFA.

TELEFONY NA OKRĘTACH.

Zarząd poczt niemieckiej postanowił wobec poniesionych wyników prób dokonać, zaprowadzić komunikację radiotelegraficzną pomiędzy Niemcami a okrętami niemieckimi, krążącymi na oceanach. Z liczby siedmiuset parowców niemieckich, posiadających urządzenia radiotelegraficzne, na dwadzieś zaprowadzono już także radiotelefony. Rozmowa trzymiutowa takim aparatem ma kosztować 80 marek niemieckich, a gdyby z czasem okazała się istotną potrzebą, komunikacja, nastąpiła na trasach krótkich, krótkich, Hamburgiem i Bremen a Nowym Jorkiem, to stacja Norddeich, nad morzem Północnym, z której wysyłane są za ocean deszcze telegraficzne, otrzyma urządzenie dla wysyłania fal krótkich, zamiast używanych obecnie długich i będzie mogła skomunikować się z okrętami na całej powierzchni kuli ziemskiej.

Sprawa ocena pieniężnego Krautra.

SENSACYJNY PROCES W BERLINIE, KTÓRY ODSŁONIŁ ZGILNIE MOŻEĆ MŁODZIEŻ NIEMIECKIEJ.

W Berlinie odbył się proces, t. zw. sprawa ucznia gimnazjalnego Krautra, który naraził wszechwładnego rozgłosu chociaż skończył się uwięzieniem oskarżonego. Rozgłos spowodowała zginiła moralna, w której, jak się okazuje, żyje młodzież niemiecka.

Sprawa Krautra przedstawia się następująco:

Srodzkiego drobniomocznik. Dziewiętnastoletni chłopak nie przyjaciela, koleżę szkolnego, Gunthara Schellera. Przyaciół ten ma siostrę, szesnastoletnią Hildę. Ojciec i matka Schellera dorzą dzieci swoje wielką swobodą. Kraut chce się w Hildzie i nawiązuje z nią stosunek miłosny. Hilda nie przesłania jednak na nim i wagi, a w końcu oświadcza młodemu kuchci, Stephana. Brat Hildy, Gunther, nie widzi drugie go kochanka siostry. Pewnego wieczora, gdy rodzice Schellera udali się w dalszą podróż, młodzież urządziła w mieszkaniu orgię. Wszystkie zgromadziły się na zmnie, ale wiadomo, że Hilda sprawła zabójstwo do sypialni i rodziców kuchci, Stephana, zaś Kraut i Scheller, po zabawie z jej koleżanką Ellinor Ratti, upili się w kuchni. W miedz, podnieconych alkoholem, powstał plan wspólnego pozabawienia się życia. Scheller miał zastrzelić Stephana i siostrę, zaś Kraut niewierząc Hildę i również siostrę. Jednakże pomysł wykonano tylko w połowie. Stephana i Schellera zginęli, natomiast Kraut i Hilda znaleźli się sami nadzwyczaj. Ona jako oskarżona, on - jako główny świadek.

Proces Krautra odbył się przy drzwiach otwartych. Wyszły na jaw rzeczy skandaliczne, przejmające zgrozą i przerażeniem.

Oto kilka szczegółów. Kraut, dowiedziawszy się, że Hilda jest żoną kuchci Stephana, zdecydował się na rękę i zażądał decyzji w słowach: „Wybieram albo ciebie” Na

to szesnastoletnia Hilda odzwała z usmiechem: „Nie lubię rozwiązywania trudnych zagadek i biore wasz obrot”.

Nieżyty Scheller miał skłonności homoseksualne. Nosił długie włosy, golił brwi, szpikulował usta. Pewnego razu przyszedł do szkoły umalowany i nudyrowany. Gospodarz śmiecha pyta go, co to ma znaczyć. Scheller odpowiada, że był na narkotykach, nie zniżył się narkotykami. Nauczył umalować sprawę za zafalacją.

Ojciec Schellera zapomniał, dla czego nie pilnował syna, jeżeli wiedział, że obraca się w złem towarzystwie, odpowiedział: „Chłopiec, gdy skończy lat piętnaście, jest dorosłym: trudno się nim opiekować”.

Sąd przypuszczał, że Scheller zastrzelił Stephana w obronie Honoru siostry. Jednakże pomylił się w tem przypuszczeniu. Kraut i różni swobodnie zeznali, że Scheller nigdy nie interesował się romansami Hildy, chociaż o nich wiedział. Stephana zastrzelił po pijanemu, mściąc się za denuncjację o jego homoseksualnych praktykach. Takie szczegóły proces wywiał tzniny.

Jeden najpoważniejszych rzeczoznawców medycznych oświadczył na sali sądowej, że życie Krautra Schellera i Hildy nie jest patologicznym wyjątkiem.

Młodzież musi znaleźć wyjście dla zaspokojenia swych pragnień.

Wielkie dzienniki i poważni publicyści Niemcy stwierdzili, że Krautów i Hildę nie należy uważać za wyjątki, nie romans nieletnich kończą się tak tragicznie. Nie wszędzie jest pod ręką rewolwer i nie wszyscy są pod działaniem dawałki wino owocowego, zawierającego według analizy chemicznej 21 proc. alkoholu. W Niemczech znaleźli się nawet tacy, którzy wywoływali podobne krautów dla propagowania t. zw. „małżeństw koleżeńskich”, zawieranych już podobno w Ameryce pomiędzy mło-

